

fisco nostro regio specialiter applicandarum duxeris euitandam. Datum apud Eskilstuna sub sigillo nostro ad causas anno Domini millesimo ccc^ol secundo die beate Aghate virginis.

Sigillet borta; det vidhängda brefvet saknas.

4780.

1352 Febr. 7.

Strängnäs.

Konung Magnus' rättaretingsdom, genom hvilken Nils Bengtsson såsom målsman för sin hustru tilldömes återlösningsrätten till vissa egendomar.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Vi Magnus, mæd Gudz nath kununger Swerikis, Norikis oc Scanø, giørum allom mannom witerlikt mæd thæsso nærwaranda brefue, at wi stadde a waro rættara thinge i Strængiænæsi arit epter wars herra byrdh m^occc^ol^oij tisdaghin epter nio wiknæ fasto synnedagh dømdom thæssom brefførara Niclese Benedictsson af sinna husfru Ingridha Jonsdotter wæghna æpter sino laghlika tilbudhi Strand oc Grønsta mæd allom sinom tillaghom til lagha aterlösn, huilkin gooz som fiollo epter Holmger Jonsson, førnempda Ingrida brodher, oc forbiudhum huariom i sin stadh vnder fyretighi marker til ware eensak thænna sama Niclis mote warom dome nokralethis hindra eller quælia oc sædelis Magnuse Laurinzsuni, huilkin sin rææt j thæssom stykkiom hafuer forsumat epter thy som prøwat war fore os skælika a domenom. Brefuit war gifuit arom, dagh oc stadh, som før ær saght, vnder wart dom insigle.

Sigillet (konungens sigill 'ad causas', Sv. Sig. fr. Medelt. I, 1, 65) hängande på en ur brefvet klippt remsa; något skadadt.

Brefvet i ljustryck återgifvet i Svenska Skriftprof, 1, nr 11.

4781.

1352 Febr. 7.

Söderbärke.

Karl Ingebjörnsson, Johannes i Kolbäck m. fl. intyga, att de i Söderbärkes kyrka åhört tillkallade socknemäns vittnesbörd rörande Arnes i Arnebo tredska att erlægga tionde till kyrka och prästerskap.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Nouerint vniuersi, quod nos Karolus Ingebyornæson, Johannes in Kulbek, Johannes, vicecuratus in Berkium, Aruidus Bendigzson et Ingulphus Pætersen sub anno Domini m^occc^ol secundo die martis proxima post diem beate Aghate virginis in ecclesia Supirberkiæ constituti audiuius, quod ad requisicionem venerabilis in Christo patris ac domini fratris Egisli, diuina miseracione episcopi Arosiensis, viri discreti infrascripti: Brynuidus de Kirkiobynum, Ylian ibidem, Olauus de Vestræby, Stenbernus de Østræbopum, . . . on de Vegh . . . æbopum, Nicholaus de Vestræby, Ingemarus in Saxi, Iuuar(?) in Østræbopum, et Petrus in Supirbopum, eiusdem ecclesie parochiani, prestito prius iuramento ad sancta super veritate dicenda protestati sunt, quod quidam Arnerus nomine de frugibus curie sue, dicte Arnæbopæ, predictæ ecclesie et suis curatis ad multos annos decimas facere contempsisset, quam-

uis prefate ecclesie curati dictum Arnerum super huiusmodi decimis, vt iuris est, continue monuissent. In cuius testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum anno, die et loco prenotatis.

Sigill: n. 1 (ett ekblad i sköld utan hjälm; Sv. Sig. fr. Medelt. I, 3, 662): . KAROLI I . . . ORNA .
n. 2—5 borta (af 2 och 4 återstå sigillremsorna).

Förut tryckt i Diplom. Dalekarl., nr 17 och 632.

4782.

1352 Febr. 7.

Vemund å Bolmsö, kanik vid Linköpings och Växiö domkyrkor, utfärdar skuldförbindelse å tillsammans 1,033 mark penningar till biskop Peter i Linköping och sätter som säkerhet all sin egendom i pant.

Vidim. afskr. på perg. i Linköpings Stiftsbibliotek.¹

Omnibus presentes litteras inspecturis Wæmundus de Bolmsø, Lincopensis et Vexionensis ecclesiarum canonicus, in Domino salutem sempiternam. Tenore presentium recognosco me reuerendo in *Christo* patri domino Petro, episcopo Lincopensi, in octingentis et octoginta marchis denariorum vsualium tempore vacationis ecclesie Lincopensis post mortem venerabilis patris domini Karuli, condam eiusdem episcopi, pro decimis ecclesiarum et cymteriorum, reconciliacionibus, exactionibus et omnibus aliis ad ius et iurisdictionem episcopalem qualitercunque et vndicunque spectantibus per me leuatis teneri et esse veraciter obligatum. Item tenore presentium recognosco me eidem venerabili patri domino Petro, episcopo Lincopensi, in centum quinquaginta tribus marchis denariorum vsualium pro restanciis decimarum per me ab ipso domino Petro, Lincopensi episcopo, emptarum, que sub anno Domini millesimo trecentesimo quatragesimo sexto, septimo, octauo, nono, quinquagesimo inclusiue de prouinciis Sunderbo et Vestbo prouenerint, obligatum teneri et veraciter obligari, pro quibus octingentis et octoginta necnon centum quinquaginta tribus marchis denariorum supradictis omnia et singula bona mea et predia patrimonialia et matrimonialia ac alia bona et predia quecunque per me conquisita et conquirenda, presenciam et futura, prefato patri reuerendo domino Petro episcopo et ecclesie sue Lincopensi ratione pigneris obligo et assigno, ita quod si ante mortem meam predicta mea predia pro summa pecunie prenotata redempta non fuerint et heredes mei post mortem meam infra annum et diem predictam pecuniam integraliter non soluerint, extunc eadem bona mea et predia cum omnibus eorundem attinenciis et appendiciis, agris, pratis, pascuis, siluis, piscariis, molendinis et molendinorum locis intra sepes et extra, prope uel remote, in sicco uel humido positis, quocunque iure et quibuscunque nominibus censeantur, predicto domino Petro episcopo et ecclesie Lincopensi cedant in solutum et perpetuo possidenda pro summa pecunie supradicta. In quarum recognicionis et obligacionis mearum euidentiam firmiorem sigillum meum vna cum sigillis virorum honorabilium dominorum Haraldi decani, Magni Agmundi, canonici ecclesie Lincopensis predictæ, et Symonis, curati ecclesie Kuwlthorp, et Vnnonis, curati ecclesie Biergh, prepositi in Sunderbo, presentibus est appensum. Datum anno Domini m^occc^o quinquagesimo secundo septimo die mensis februarii.

¹) Intagen i vidimation af biskop Nils i Linköping den 1 dec. 1384.